

Publicerad 2008-08-16 01:49 av Himuro

Existerar Jag?

Kärlek är underbart för stunden.

Inann du finner dig själv bunden.

Bunden, snärjd av ett hjärta bart.

Som tror att livet är en leksak.

Likt en plast leksak som ett litet barn finner mer värt än guld.

Den håller i sekunder innan den går i bitar av våld av en full farsa.

Skriket tjuter ut igenom hörnen och vrår.

Tjat och gnat om minsta lilla sak.

Kärlek existerar inte.

Det är bara Maskerat hat.

Vänskap då? frågar många.

Jovisst vänskap är väldigt bra.

Någon som håller fast i en och stoppar alla brak.

Men kostar inte det då?

Frågan är ju uppenbar.

Är svaret lika fantastiskt då?

Som vänskap mellan syster och bror innan dom skriker jävla mental psyk person.

Även där finns inget då.

Glädje då?

Glädje är så underbart.

Man ser det överallt säger mor.

Innan farsan slår upp dörren och sliter iväg henne.

Hur kan man sova igenom natten då?

När så jäkla mycket smärta , sorg och hat existerar i varje vrå.

Det enda jag säger är.

Finns det ingen jävla sak kvar?!

Finns det inget mer du kan ta ifrån mig?

Måste du vara en sån satan farsan?

Men det är det sista jag säger.

Innan medvetlösheten smäller.

Sista ordet jag får ut är.

Finns det verkligen ingenting kvar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Himuro med Poeter.se id #23763 innehar upphovsrätten